

ר"ע מברטנורה

מסכת סוכה, פרק ד' משנה ו'

כ כְּמַעֲשֵׂהוּ בַחֹל כִּן מַעֲשֵׂהוּ
 בַשַּׁבָּת, אֲלֵא שְׁהָיוּ מְלַקְטִין
 אוֹתָן מִפְּעֵרְב שַׁבָּת וּמִנִּיחִים אוֹתָן
 בְּגִיגִיּוֹת שֶׁל זָהָב, פְּדֵי שְׁלֵא
 יִכְמוּשׁוּ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה
 אוֹמֵר, חֲרִיּוֹת שֶׁל דֶּקֶל הָיוּ מְבִיאִין
 וְחוֹבְטִין אוֹתָן בְּקֶרֶקַע בְּצִדֵי הַמַּזְבֵּחַ, וְאוֹתוֹ הַיּוֹם
 נִקְרָא יוֹם חֲבוּט חֲרִיּוֹת:

גיגיות. כלים של זהב מלאים
 מים, כדי שלא יכמשו עליהן;
 חריות. ענפים של דקל היו
 מביאים בין בחול בין בשבת,
 ולא ערבה דכתיב (ויקרא כג,
 מ) כפות תמרים שמים הן,
 אחת ללולב ואחת למזבח. ואין
 הלכה כר' יוחנן בן ברוקא:

תפארת ישראל - יכין

כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת כשחל יום ז' של סוכות בשבת, ואע"ג דגם
 ביו"ט לא היו חותכין אותן ממחובר, מדלא עדיף משופר [כר"ה פ"ד מ"ח], והיו
 צריכין ללקטם מעיו"ט ולהניחם בגיגיות וא"כ למה נקט שבת דוקא, י"ל תנא רק
 היתירה קמ"ל, דביום ז' שרי לטלטלם בשבת כמו ביו"ט: **אותן** הענפים: **בגיגיות**
של זהב [פעסער] של זהב מליאות מים: **כדי שלא יכמשו** העלים: **חריות** ענפים:
ר' יוחנן וכו' **היו מביאין** מדנקט פלוגתא דר' יוחנן הכא, ולא לעיל בריש משנה ה',
 דהרי התם קאמר דלקחו ערבה, הו"ל לתנא התם למנקט דלר"י לקחו חריות, נ"ל
 דר' יוחנן לא פליג רק כשחל בשבת אז היו מביאין חריות שאינן נכמשין כל כך
 מהר, שכן תקנו הנביאים לשבת [ועי' תוס']:

מכון אור עולם. ת.ד. 90043 בית שמש 99190,

טל' 0722-826-826, www.ohr-olam.org Info@ohr-olam.org

